

BR JAN VAN KEMPEN
geboren te Lent op 5 april 1921
overleden te Dongen
op 1 oktober 2002

Jan van Kempfen werd geboren te Lent (Gld.) op 5 april 1921. In het grote gezin van Kempfen leefde de degelijke katholieke sfeer van die dagen. In de familie kozen verschillende jongelui voor het kloosterleven. Ook Jan voelde dat hij die weg moest gaan. Hij koos voor de Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes te Dongen.

Op 19 maart 1937 begon hij met het noviciaat en kreeg de kloosternaam Martinus. Op 19 maart 1939 legde Broeder Martinus zijn eerste geloften af en was nu volledig lid van de congregatie. Zoals het in die tijd gebruikelijk was kreeg hij op die dag het verhuisbriefje met de mededeling dat hij zou gaan werken in Huize Voorburg te Vught.

Een dag later was hij lid van de communiteit van Huize Voorburg. ! Daar behaalde hij de akte Ziekenverpleging B en de opvoedingsbevoegdheid B.W.O. Vijfentwintig jaar lang is Broeder Martinus in Huize Voorburg werkzaam geweest, aanvankelijk in de verpleging later als econoom. Als een Martinus (Sint Maarten) voorzag hij de mensen van de vele benodigdheden die voor het werk en de huishouding nodig waren.

Broeder Martinus hielp en gaf zoals zijn heilige patroon het hem voorhield.

In 1964 zette hij dit werk voort in de Sint-Willibrordusstichting te Heiloo. In Heiloo maakte hij nog enkele verhuizingen mee. In 1971 van de "Sint-Willibrord" naar Klein Ypenstein en in 1979 van Klein Ypenstein naar de Hoghe Weydt. Broeder Martinus - steeds meer werd hij in eigen kring Broeder Jan genoemd - was een echte gemeenschapsmens. Steeds zocht hij naar het religieuze klimaat waarin hij zich wel bevond. En waren er sombere dagen Broeder Jan accepteerde deze dagen met de wetenschap dat ook sombere dagen bij het mensenleven horen en in het "wel"doen aan zijn medemensen vond hij steeds weer het evenwicht terug in zijn broederleven.

Het "wel" doen was zijn grote kracht. Dit was duidelijk zichtbaar na zijn verhuizing in 1985 naar broederhuis Glorieux in Dongen. Altijd voor iedereen behulpzaam, bloemen en planten verzorgen, het kerkhof op orde houden, fietsen met medebroeders, kaarten en rummikuppen met oudere medebroeders die hier veel genoeg aan beleefden.

Jan stimuleerde medebroeders in allerlei activiteiten en soms kon hij je verrassen met een zelf geschoten foto van een bijzondere gebeurtenis.

Heel bijzonder was zijn inzet voor de pelgrims op weg naar Sint Jacobus in Compostela. Meermalen is hij in Spanje geweest voor de opvang van de pelgrims en vaak was hij medeorganisator van de pelgrimsontmoetingen in Nederland.

Het moet hem pijn gedaan hebben toen hij hoorde dat hij ziek was, ernstig ziek en dat zijn menslievende inzet een einde zou nemen. Maar Broeder Jan had dat bijzondere, dat sterke dat wij manmoedige aanvaarding noemen. Zijn ziekte werd een lange lijdensweg, maar telkens bij elk bezoek hoorde je hem zeggen: "Het is goed. Ik heb een mooi leven gehad. Daar ben ik heel dankbaar voor." En dankbaar gaf hij je de hand, omdat hij het fijn vond dat je even langs kwam.

Het was op 1 oktober, de eerste dag van de rozenkransmaand, dat Broeder Jan van Kempfen van ons heenging. In zijn zelfgemaakte "monumentje" vol levensherinneringen bevindt zich een klein Mariabeeldje. Het is een geschenk van zijn moeder, een geschenk dat hem zeer dierbaar was. Hij was Broeder van Onze Lieve Vrouw

van Lourdes. Onder die naam heeft hij geleefd en gewerkt. Het is zeker dat Maria hem nu begeleidt in het geluk en de heerlijkheid die wij de hemel noemen.

Op 5 oktober brachten wij in een plechtige uitvaartdienst, voorgegaan door Pater Jan van Raaij, dank voor het leven van Broeder Jan van Kempen – Broeder Martinus. Een grote stoet begeleide hem naar zijn rustplaats op het kloosterkerkhof te Dongen, waar hij rust in vrede.